

บทที่ 3

ระเบียบวิจัย

3.1 แหล่งที่มาของข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

ข้อมูลที่รวบรวมเพื่อใช้ในการศึกษาแบ่งเป็น 2 ประเภทดังนี้

1) ข้อมูลปฐมภูมิ โดยใช้แบบสอบถาม ซึ่งแบบสอบถามจะประกอบไปด้วยข้อมูลที่เกี่ยวข้อง 3 ส่วน ดังนี้ คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป เช่น เพศ อายุ สถานภาพ รายได้ การศึกษา ฯลฯ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลพฤติกรรมต่างๆของผู้บริโภค อุปสงค์ของผู้บริโภคที่มีต่อสถานออกกำลังกายในเขตอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะที่คาดว่าจะจะเป็นประโยชน์ต่อธุรกิจสถานออกกำลังกาย

2) ข้อมูลทุติยภูมิ จากการรวบรวมข้อมูลที่มีผู้ที่ได้ทำการศึกษาไว้แล้ว จากเอกสารบทความ รายงานวิจัย รายงานค้นคว้าแบบอิสระอื่นๆที่เกี่ยวข้อง เอกสารเผยแพร่ และข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

3.2 การเลือกตัวอย่าง (Sampling)

การเก็บตัวอย่างในการศึกษารั้งนี้ จะทำการเก็บตัวอย่างจำนวน 400 ตัวอย่าง โดยแบ่งออกเป็นผู้ที่ เป็นสมาชิกของสถานออกกำลังกายของเอกชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 200 ตัวอย่าง และผู้ที่ไม่ได้เป็นสมาชิกของสถานออกกำลังกายของเอกชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 200 ตัวอย่าง

3.3 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่เก็บได้จากแบบสอบถามทั้งหมดจะถูกนำมาตรวจสอบความถูกต้องและทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1) นำแบบสอบถามทั้งหมดมาตรวจสอบความถูกต้อง และคัดแยกประเภทตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

2) ตรวจสอบให้คะแนน และลงรหัสข้อมูลในแต่ละส่วนของแบบสอบถาม

3) ทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติแบบพรรณนา ได้แก่ ความถี่ และร้อยละในเรื่องข้อมูล โดยทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมในการเลือกใช้บริการสถานออกกำลังกายของผู้ตอบแบบสอบถาม และข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของผู้ใช้บริการสถานออกกำลังกายของเอกชน โดยในส่วนของข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของผู้ใช้บริการนั้น จะทำการศึกษาโดยให้กลุ่มตัวอย่างระบุคะแนน 1-5 ให้กับสิ่งที่สถานออกกำลังกายเอกชนควรจัดให้มีอย่างน้อยเพียงใด ซึ่ง 1 หมายถึงต้องการให้มีน้อยที่สุด และ 5 หมายถึงต้องการให้มีมากที่สุด แล้วนำคะแนนที่ได้ทั้งหมดมาหาคะแนนเฉลี่ย โดยได้แบ่งระดับความต้องการจากคะแนนเฉลี่ยออกเป็น 5 ระดับ คือ

ช่วงคะแนน	ระดับ
4.21-5.0	มากที่สุด
3.41-4.20	มาก
2.61-3.40	ปานกลาง
1.81-2.60	น้อย
1.00-1.80	น้อยที่สุด

4) ทำการทดสอบสมมติฐานของการศึกษาโดยทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระที่มีผลต่อตัวแปรตามโดยใช้แบบจำลองโลจิทในการศึกษา เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างต้องเผชิญกับทางเลือกเชิงคุณภาพ 2 ทางเลือก คือ การตัดสินใจเลือกใช้บริการสถานออกกำลังกายของเอกชน หรือไม่เลือกใช้บริการสถานออกกำลังกายของเอกชน ดังนั้นตัวแปรตามมีลักษณะเป็นตัวแปรหุ่นที่มีค่าเป็น 1 หรือ 0 โดยสมมติให้ความน่าจะเป็นของการตัดสินใจเลือกใช้บริการหรือไม่เลือกใช้บริการสถานออกกำลังกายของเอกชนมีรูปแบบของการแจกแจงแบบโลจิสติก ซึ่งเป็น specified model ของ binary choice และประมาณค่าพารามิเตอร์โดยใช้วิธีภาวะน่าจะเป็นสูงสุด (maximum likelihood estimation)

3.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษา

จากการศึกษาถึงทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษานี้ โดยได้ตั้งสมมติฐานว่าการตัดสินใจเลือกใช้บริการสถานออกกำลังกายของเอกชนจะขึ้นอยู่กับตัวแปรจำนวน 9 ตัวดังต่อไปนี้

$$SELECT = f(MALE, AGE, EDU0, EDU1, CAREER, INCOME, ILL, INDIVIDUAL, PRICE)$$

สามารถเขียนในรูปความสัมพันธ์ได้ดังนี้

$$SELECT_i = \beta_0 + \beta_1 MALE_i + \beta_2 AGE_i + \beta_3 EDU0_i + \beta_4 EDU1_i + \beta_5 CAREER_i + \beta_6 INCOME_i + \beta_7 ILL_i + \beta_8 INDIVIDUAL_i + \beta_9 PRICE_i + \varepsilon_i$$

เมื่อ

$SELECT_i$ คือ ตัวแปรหุ่นการเลือกใช้บริการสถานออกกำลังกายของเอกชน

โดยที่ 1 = เลือกใช้บริการ

0 = ไม่เลือกใช้บริการ

$MALE_i$ คือ ตัวแปรหุ่นเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม

โดยที่ 1 = เพศชาย

0 = เพศหญิง

AGE_i คือ อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม (ปี)

$EDU0_i$ คือ ตัวแปรหุ่นระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม

โดยที่ 1 = การศึกษต่ำกว่าปริญญาตรี

0 = อื่นๆ

$EDU1_i$ คือ ตัวแปรหุ่นระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม

โดยที่ 1 = การศึกษาระดับปริญญาตรี

0 = อื่นๆ

$EDU2_i$ (reference) คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี

โดยที่ 1 = การศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี

0 = อื่นๆ

$CAREER_i$ คือ ตัวแปรหุ่นอาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม

โดยที่ 1 = พนักงานบริษัทเอกชน

0 = อื่นๆ

$INCOME_i$ คือ ตัวแปรหุ่นระดับรายได้ของผู้ตอบแบบสอบถาม (พันบาท)

โดยที่ 1 = รายได้ 15,000 บาทขึ้นไป

0 = อื่นๆ

ILL_i คือ ตัวแปรหุ่นโรคประจำตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

โดยที่ 1 = มี

0 = ไม่มี

INDIVIDUAL_i คือ ตัวแปรหุ่นลักษณะการไปออกกำลังกายของผู้ตอบแบบสอบถาม

โดยที่ 1 = คนเดียว

0 = อื่นๆ

PRICE_i คือ ตัวแปรหุ่นความคิดเห็นราคาค่าบริการต่างของสถานออกกำลังกาย

โดยที่ 1 = เหมาะสม

0 = ไม่เหมาะสม

β_0 คือ ค่าคงที่

$\beta_1 - \beta_9$ คือ ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรต่างๆ

3.5 สมมติฐานในการศึกษา

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออุปสงค์การใช้บริการสถานออกกำลังกายของเอกชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ได้ตั้งสมมติฐานในการศึกษาดังต่อไปนี้

1) ผู้บริโภคที่เป็นเพศชายมีแนวโน้มที่จะตัดสินใจเป็นสมาชิกของสถานออกกำลังกายเอกชน โดยอ้างอิงจากงานวิจัยของ ชีรศักดิ์ ดีรักษา (2546) และจรวงศ์ศักดิ์ โชติบาง (2547) พบว่าสมาชิกของสถานออกกำลังกายส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ดังนั้นเพศชายมีความน่าจะเป็นที่จะเป็นสมาชิกของสถานออกกำลังกายของเอกชนมากกว่าเพศหญิง

2) ผู้บริโภคที่มีอายุในเพิ่มมากขึ้นมีแนวโน้มที่จะตัดสินใจเป็นสมาชิกของสถานออกกำลังกายเอกชน เนื่องจากเป็นวัยที่มีความมั่นคงในชีวิต มีความต้องการดูแลสุขภาพและรูปร่างให้สวยงาม ดังนั้นผู้บริโภคที่มีอายุในวัยทำงานจึงมีความน่าจะเป็นที่จะเป็นสมาชิกของสถานออกกำลังกายเอกชนมากกว่าในวัยอื่นๆ

3) ในการศึกษาครั้งนี้ได้ตั้งสมมติฐานว่าสถานออกกำลังกายเอกชนเป็นสินค้าปกติในสายตาของผู้บริโภค ดังนั้นเมื่อระดับรายได้ของผู้บริโภคมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ทำให้อำนาจซื้อเพิ่มขึ้น ผู้บริโภคจะตัดสินใจเป็นสมาชิกของสถานออกกำลังกายเอกชนเพิ่มขึ้น แต่ถ้าผู้บริโภคมีระดับรายได้ลดลง ผู้บริโภคจะตัดสินใจเป็นสมาชิกของสถานออกกำลังกายเอกชนลดลง

4) ผู้บริโภคที่ประกอบอาชีพพนักงานเอกชนมีแนวโน้มที่จะตัดสินใจเป็นสมาชิกของสถานออกกำลังกายเอกชนมากกว่าอาชีพอื่น เนื่องจากงานวิจัยของ ชีรศักดิ์ ดีรักษา (2546) ที่พบว่าสมาชิกของสถานออกกำลังกายส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพนักงานเอกชน ดังนั้นอาชีพพนักงานเอกชนมีความน่าจะเป็นที่จะเป็นสมาชิกมากกว่าอาชีพอื่น

5) ผู้บริโภคที่มีความคิดเห็นว่าราคาที่เหมาะสมจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเป็นสมาชิกของสถานออกกำลังกายเอกชน เนื่องจากเป็นไปตามทฤษฎีของอุปสงค์ที่กล่าวว่า ผู้บริโภคจะตัดสินใจซื้อสินค้าหรือบริการนั้นๆ โดยพิจารณาจากราคา ถ้าผู้บริโภคเห็นว่าราคาเหมาะสม ผู้บริโภคก็จะตัดสินใจเลือกซื้อสินค้าหรือบริการนั้นๆ

6) ผู้บริโภคที่ออกกำลังกายคนเดียวมีแนวโน้มที่จะตัดสินใจเป็นสมาชิกของสถานออกกำลังกายเอกชน เนื่องจากการออกกำลังกายในสถานออกกำลังกายเอกชนส่วนใหญ่จะเป็นกีฬาหรืออุปกรณ์ที่ใช้สำหรับคนเดียว ดังนั้นผู้บริโภคที่ออกกำลังกายคนเดียวมีความน่าจะเป็นที่จะเป็นสมาชิกของสถานออกกำลังกายเอกชนมากกว่าการมาออกกำลังกายแบบอื่น

7) ผู้บริโภคที่มีโรคประจำตัวมีแนวโน้มที่จะตัดสินใจเป็นสมาชิกของสถานออกกำลังกายเอกชน เนื่องจากสถานออกกำลังกายเอกชนในปัจจุบันต้องมีผู้ฝึกสอนที่ได้รับใบอนุญาตอย่างถูกต้อง ทำให้ผู้บริโภคที่มีโรคประจำตัวมีความปลอดภัยในการออกกำลังกายภายใต้การดูแลของผู้ฝึกสอน และอุปกรณ์ที่ทันสมัยก็มีเทคโนโลยีที่ทำให้การออกกำลังกายมีความปลอดภัยและได้ประโยชน์มากขึ้น ดังนั้นผู้บริโภคที่มีโรคประจำตัวมีความน่าจะเป็นที่จะเป็นสมาชิกของสถานออกกำลังกายมากกว่าผู้ที่ไม่มีโรคประจำตัว

8) ผู้บริโภคที่มีระดับการศึกษาสูงมีแนวโน้มที่จะตัดสินใจเป็นสมาชิกของสถานออกกำลังกายเอกชน เนื่องจากผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงจะมีรูปแบบการใช้ชีวิตในเรื่องชอบเข้าสังคม และเข้าใจในสิทธิประโยชน์ที่ได้รับจากการเป็นสมาชิกของสถานออกกำลังกายได้เป็นอย่างดี รวมถึงงานวิจัยของ จรุงศักดิ์ โชติบง (2547) ที่พบว่าผู้ใช้บริการส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ดังนั้นผู้บริโภคที่มีการศึกษาอยู่ในระดับสูงมีความน่าจะเป็นที่จะเป็นสมาชิกของสถานออกกำลังกายมากกว่า